

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

ditione Gerhardi seruabatur. Albertus aut̄ dux Brunswicensis, eius rei gratia profectus, cum aliquantis amicis in Slesuicum, vt cum Erico duce, ad quem res primū pertinere videbatur, ageret super rege relaxando: Sed non erant illæ conditiones in manibus eiusdem Alberti, sine quibus redemptio non procedebat: qua de re frustratus, in sua redijt.

CAPVT XXVII.

Quo tempore, idem Albertus dux arma contraxit, quāta potuit, ac duxit in Marchionem Misnensem, iustis de causis: sed quas subducunt annales. Hi principes disidebant. Non minori animo, quem petebat Albertus, ipsi cum expeditis copijs obuiam est profectus: collatæque manu, statim inclinabat fortuna marchioni: factusq; Albertus pralio inferior, capitur, cum aliquot comitibus, & inferioris ordinis militibus: à qua captiuitate post annum & dimidium suo ære redimitur. Interim frater eius Iohannes, necdum administrationem aliquam sortitus, quod indiuisus ducatus apud Albertum permaneret, inita affinitate cum Gerhar-do Holsatiæ comite, filiam eius accepit vxorem: Quotum annitente, rex Danorum Christophorus, magno ære persoluto, & quanto pro regio capite luendo opus erat, in libertatem redijt: sed non diū superstes suæ liberationi, mox vt in regnum reuertitur, finem viuendi fecit, filium suum Ericum regni relinquens successorem: quod in Dania diximus. Memorabile autem est ex hoc Iohanne ducis fratre, quod ille primus operam impēdens saline Luneburgensi, quæ vsq; ad eius tempora tenuis fluxit, nouā illi venam aperuit, longè ea, quæ pridem fluxit, vberiore. Erat aut̄ tum annus post natū Christū ex millesimo ducētesimo nonus & sexagesi-

mus: & prosperatum est opus in manibus eius vehementer. Cum autem principes Saxoniae vicinorum inuidiam prospicerent, conuenerunt in cœtum, ut unum sentientes, & pacem intestinam firmarent, & hostibus in circuitu fortiores occurrerēt: Conuenere in Quedelinborg, Albertus & Iohannes de Brūswico duces, Otto de Brandenburgio marchio, & de Misna quoque accessere marchiones: Gerhardus & Henricus fratres de Holsatia, & Iohannes & Adolphus de Saxonia, iidem fratres comites, cum multa vndeunque conuocata nobilitate. Quia vacabat Imperium, nec erat qui de vniuerso curaret: ipsi inter se principes concilium habuere, de communi vbiq̄ quiete & pace temporum conseruanda: Ibi etiam interueniente Ottone marchione, qui ducum de Brūswico erat auunculus, Albertus & Iohannes duces, sua diuisere dominia, titulum tamen communem retinentes: quod vsq̄ hodie conseruatur. Nam quamuis Albertus senior ditionem omnem Brūswicensem, qua etiam Gottingensem terram complectitur, acceperit, & Iohannes solo districtu Luneburgensi contentus abiret: vterque tamen titulum retinebat, ut dicerentur ambo & essent duces Brūswicenses & Luneburgenses. Brūswicensis autem ditio post sequentis aetatis aliquoties scissa est in eam, qua modò in fratribus apparet, diuisionem: in terram, citra & vltimam: quod vbi primum euenerit, suo loco commemorabimus. Quo tempore floruit Iohannes Semeca Teutonicus, insignis iuris doctor, qui Herculeam audacia primus aggressus est glossare Decretum: quod ante eum nemo, & post eum excellentius nullus facere potuit, prepositus sancti Stephani Halberstadensis: qui Clementi III. summo Pontifici, tum per Germaniam, sicut Galliam, decimas

decimas à clero in redemptionem terræ sanctæ exigenti, appellationem opposuit: quem pro sua, vt dicebat, Papa temeritate excommunicauit, priuauitq; præpositura. Sed erant magni in Germania viri, qui Iohannem defendendum non putabant: Quæ autem impendere videbantur mala, mors ipsa diremit: quæ tam pontificem, quàm Iohannem breui sustulit de medio. Per quod etiam tempus, cum mortuo Erico Slesuici duce rex Daniæ Ericus, pro paruulis quos dux reliquit filijs, administrationem suscipere conatus, arces & dominia cæpit occupare: Ea res iterum noua bella conciuuit. Nam comites Holsatiæ Iohannes secundus de Wagria, & Henricus de Stormaria, cum exercitu prodeuntes, Eydoram transgressi regi se obijciunt, paruulosq; tuentur: quorū de magno agebatur præiudicio. Nam tutela quidē verbo ab rege præferebatur: ceterum quomodo ducatus denud corona adunaretur, quæri videbatur.

CAPVT XXVIII.

DVo interim Alberti duces, florebant in Saxonia: Alter titulum Saxonie præferens, Bernhardi filius, eius, quem primus Fridericus, destituto Leone, ex comite de Anehold ducem fecit Saxonie, attributis illi ditionibus ad Albim, & in terra Wittenborg: Meditullium verò prouinciæ tanquàm peculiare patrimonium relinquitur Henrico Leoni, & posteris eius, quos II. Fridericus creauit duces Brunswiccenses: Qui etiam Fridericus diremit controuersiam inter Ottonem & Wilhelmi filium, Leonis nepotem, & hunc Albertum ducem Saxonie, vr̄ esset Otto cum posteris suis dux de Brunswico & Luneburgo: attributis ei armis, quæ auus eius Henricus extulerat Anglia, duobus fuluis leonibus, pro ditione Brunswiccensi, & alium lafurij coloris leonem, adiectis

Pp 5 in

Na